

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Methodus Clara Et Facilis Vacandi Orationi mentali Atque Exercendi se cum fructu in præsentia Dei

Coloniæ Agrippinæ, 1687

Caput X.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46004](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46004)

mulas juxta tres illas methodos, ut illæ servantur pro norma & exemplo.

CAPUT X.

De aliquibus affectibus generalibus pro qualibet cujusvis generis oratione. Et primò de gratiarum actione.

INter quamplurimos affectus, quos in oratione concipere atque elicere potest voluntas, quatuor sunt, quos *generales* appellant & *universales*, eo quod in omnibus illi queant orationibus elici, quacumque demum illæ de materia instituantur. Illi sunt primò Gratiarum actio. 2. Bona proposita. 3. Oblatio & 4. Petitio, de quibus nunc in particulari agemus.

Definitio gratiarum actionis propriè dicta.

Gratiarum actio accipitur duobus modis. Primò enim maximè propriè atque in significatione valde stricta accipitur pro quadam animi commotione, qua Deo pro collatis beneficiis gratiarum actiones reddimus. Secundò

Gratiarum actio sæpè accipitur pro laude.

in acceptione largiori sumitur pro quibuslibet laudibus, quas Deo persolvimus, sicut exempli gratia quando in Missæ officio canimus: *Gratias agimus tibi propter magnam gloriam tuam*, id est, benedicimus tibi, laudamus te propter magnam gloriam atque infinitas tuas perfectiones. Et sicut etiam aliquando dixit

Matth. II. 29.

Salvator noster: *Consteor tibi Pater, Domine cæli & terre, quia abscondisti hæc à sapienti-*

pienibus & prudentibus, & revelasti ea par-
vulis, id est, laudo te ac benedico.

Hic autem affectus in quavis oratione lo-
cum habet, tam in una quam in altera acce-
ptione, sive videlicet accipiatur pro actu gra-
titudinis, sive pro actu laudis Deo exhibitæ.
Deo enim gratias agere possumus non solum
de beneficiis nobis exhibitis, cum illa medi-
tamur, verum etiam de gratia nobis actu in
omni oratione exhibita, quod videlicet no-
bis ad se accessum præbeat, suisque nos cœ-
lestis lucis radiis illustret dicentes exempli gra-
tia :

Gratias tibi ago, Domine, de tua ineffabili
erga me bonitate; cum etenim à tua divina
facie repellere meruissem ob meas infinitas ne-
gligentias, & quotidianas in tuo servitio so-
cordias, tu nihilominus, ut coram tua divi-
na Majestate compaream, permittis. Neque
hoc dumtaxat, verum etiam gratias gratis &
beneficia cumulans beneficis, cœlesti tuo
lumine me illustrasti, ut talem vel talem veri-
tatem cognoverim, cujus etiam modò sensu
me afficis interiori, de quo tibi ex intimo cor-
dis mei affectu gratias ago. Hanc formulam
quilibet poterit dilatare pro sua, quam per-
sentiscet, devotione.

Hoc affectuum genus Deo gratissimum est;
sicut enim monumentum omnino nullum la-
bitur, quo illius erga nos bonitatem non expe-
riamur, sive quia nos præservat ab imperfectioni-
bus & peccatis, in quæ prolabi possemus, sive
quia plures nobis suggerit sanctas inspirationes

Quod hic
confiteor
dixit, idem
valet

quod gra-
tias ago.

Chryf.

Quomodo
gratiarum

actio locū

habeat in
quavis
oratione,

Formula
gratiarum
actionis.

virtutis cuiusvis actus, fieri nequit, quin suam Deus gratiam communicarit, ita nunquam oblivisci oportet gratiarum actionis. Quod si quandoque videamur nobis à Deo derelicti ob exiguam, quam sentimus, devotionem, credendum nobis attamen est indubitatè illum oculos suos super nos semper habere apertos, de quo solo permagnam habemus occasionem ei gratias agendi, dicendique exempli gratia: Tu mihi hodierna die ostendere vis, Domine, hac tuæ lucis atque omnium interiorum, quos aliàs experiri solebam, contactuum tuorum subtractione, nihil te mihi debere, verùm ubi illa mihi indulges, id fieri per tuam misericordiam, atque etiam è contra ubi illa mihi denegas, id magnâ omninò fieri cum justitia. Certus attamen sum, me hic in conspectu divinæ Majestatis tuæ consistere atque à te fixis oculis me videri. Prò! infinities beatum me reputo, Domine, quod à te merear conspici, atque iisdem quidem oculis, quibus unicè dilectum tuum filium Dominum nostrum, ubi ille coram te pro nobis supplex assistebat, sicut etiam gloriosissimam Virginem atque omnes Sanctos, insignes tuos servos, intuitus fuisti. Gratias igitur tibi, quam possum, maximas ago, & quamvis in omnibus orationibus meis nullam aliam mihi unquam gratiam exhibere, confiteor tamen, illam omnibus omninò meis meritis esse longe majorem.

Equidem certum est, gratiarum actionem videri magis propriè pertinere ad meditationem divinorum beneficiorum, & reverà tunc orationis illa partem haud posteriorem constituas

*Quando
quis est
quasi à
Deo derelictus, sine
ullo lumine & affectu.*

*De
oratione*

tuat necesse est. Quæ causa est, cur hic aliquas formulas subnectamus, pro exemplo sumentes passionem Domini nostri, tanquam unum ex præcipuis illius erga genus humanum beneficiis: Ille igitur, qui illam fuerit meditatus, gratiarum actionem reddere poterit hoc modo:

*Formula
gratiarum
actionis de
passione
Domini
nostri.*

Gratias tibi ago, Domine, ex toto corde meo, quod mortem adeo pœnosam & crudellem pro me subire non fuisti dedignatus. Pro! quanti tibi constant peccata mea, quamque magnus est tuus erga me amor? Quantum hocce beneficium inæstimabile modis omnibus recognoscere obligor & obstringor? Ingratus lanè & infel x essem, si singulis vitæ meæ momentis tui non recordarer, tibi que non viverem, quandoquidem omnia illa tuo tu sanguine pro me copiosissimè profuso acquisivisti? Pro! Domine meimetipsum obliviscerem potius, quam hujus adeo beneficæ & amoris plenæ adeoque copiosæ Redemptionis haud recordarer. Hoc tuum insigne beneficium nimis me obligat, ad amori æterno & incomparabili, quem erga me in hoc Redemptionis nostræ opere ostendisti, amore forti & invicto correspondendum.

Quis sum ego, & quis es tu, mi Deus, quod tanto me pretio redemeris, ut necesse fuerit Salvatoris ac dilectissimi Redemptoris mei Jesu Christi, unigeniti filii tui, sanguinem pro me, ad ultimam usque guttulam, profundi? Verè, Domine, tu nimias in me congeris & accumulæ obligationes, tu me prævenis omnigenis benedictionibus dulcedinis, amoris & charitatis. Heu me? quid tibi retribuam aut
quas

quas gratiarum actiones persolvam? tota mihi non sufficeret æternitas ad te laudandum, tuasque erga me immensas misericordias magnificandas? ô si mille haberem corda & totidem linguas, quas gratiarum actionibus pro tuo ineffabili erga me amore persolvendis possem impendere? Verùm opto, ut omnes Angeli, omnesque creaturæ tuæ impotentiam meam suppleant. Sed hoc nimis parùm foret. Te igitur enixè oro, amantissime Domine, ut tuipse per teipsum te collaudes ac benedicas, quia præter te non est, qui dignè id possit præstare, sicq; ego divino spiritui tuo me uniam, ad te, per illum & cum illo, æternum benefactorè meum, Deum meum & omnia, recognoscendum.

Eadem quoque ratione circa omnia alia Dei beneficia, dona & gratias te poteris dilatare, neque unquam deficere tibi poterit argumentum, quia inter omnia, quæ meditari potueris, pauca erunt, in quibus singulare Dei beneficium, quod recognoscas, non occurrat.

1. In meditatione de peccatis gratias agemus Deo, quod ab illis nos præservavit aut liberavit.

2. De morte, quòd illam nobis non immiserit, cum in statu essemus peccati, sed tempus pœnitentiæ concesserit.

3. De iudicio atque aliis materiis terribilibus, quòd illas nobis dederit quasi totidem aggeres, quibus impetuosè perversa cum inclinationum nostrarum torrentes cohiberentur, & quorum consideratio creaturarum in nobis amorem extingueret.

4. De inferno, quòd ab illo servati sumus, cum illum toties promeruerimus.

5. De

5. De cœlesti paradiso quod adeo magnificū & beatum in futuram totam æternitatem habitaculum nobis præparaverit.

6. De virtute, quod illius acquirendæ illiusque possessione Dei gratiam obtinendi capaces nos creaverit, atque ita de cæteris.

Quod si quæ reperiantur argumenta, ex quorum consideratione nullo modo nos sentiamus gratitudinis affectu commotos, uti esse possunt perfectiones Dei aut actus virtuosi Sanctorum, nulla penitus inferenda nobis erit violentia, ut illum extorqueamus, sed satis erit Deum de re illa benedicere ac laudare, invitando in eum finem omnes creaturas, ut idem nobiscum faciant. Longe etenim melius & utilius est, unum actum interiorem cum omni-
moda producere spiritus libertate, sequendo ductum & impulsum Spiritus sancti, quam decem violenter extorquere aut artificialiter comparare, cum præcipuè nullus in particulari sit absolutè necessarius, exceptis propositis ac petitionibus.

CAPUT XI.

De Resolutionibus ac bonis propositis.

In illis totus fructus orationis consistit.

Sicut diximus superius totum meditationis fructum in eo situm esse, ut sanctos concipiamus affectus, ita pariter dicendum hic nobis est, totum fructum affectuum consistere in eliciendis bonis ac efficacibus propositis. Quocirca cavendum nobis erit, ne tantum qui-